

Dr Irena Białówna

lekarz pediatra

1900 - 1981

Irena Białówna urodziła się
3 listopada 1900 roku
w Carycynie w Rosji.

Jej rodzice: Józef – inżynier
kolejowy i Kazimiera –
nauczycielka.

Maturę uzyskała w Jelcu
w 1918 roku. Po ukończeniu
szkoły średniej przez półtora roku
pracowała jako przedszkolanka.
W 1920 roku wstąpiła na Wydział
Lekarski Uniwersytetu
w Woroneżu.

Do Polski wróciła z rodziną
w sierpniu 1921 roku
i zamieszkała w Warszawie.
Studia kontynuowała na
Wydziale Lekarskim
Uniwersytetu Warszawskiego.

Dyplom doktora „wszech
nauk lekarskich” uzyskała
20 czerwca 1927 roku.

Przez pierwsze trzy lata po studiach była wolontariuszką w Szpitalu Miejskim, pracowała również w innych ośrodkach pediatrycznych.

W czasie kampanii wrześniowej
opiekowała się punktami
opatrunkowymi PCK dla
rannych mieszkańców
i żołnierzy.

W 1941 roku zaczęła też działać w ruchu oporu Związku Walki Zbrojnej – Armii Krajowej, przyjmując pseudonim „Bronka”.

Za działalność konspiracyjną, 12 marca 1942 roku podporucznik Białówna została aresztowana przez gestapo.

Po pięciomiesięcznym pobycie w piwnicach białostockiego gestapo przewieziono ją do miejscowego więzienia.

Tu obok innych osadzonych
lekarzy włączyła się do
udzielania pomocy medycznej
współwięźniom. Udało się jej
opanować epidemię tyfusu
plamistego, na który zresztą
sama zachorowała.

Z białostockiego więzienia przewieziono ją do krakowskiego, a następnie do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu-Brzezince. W następnych latach przebywała kolejno w obozach w Ravensbrück, Gross-Rosen i Neubrandenburgu.

We wrześniu 1945 roku wróciła do Białegostoku i już 15 października tego roku podjęła pracę w charakterze wizytatora higieny szkolnej Okręgu Szkolnego Białostockiego i lekarza pediatri w Ubezpieczalni Społecznej.

Od 1 stycznia 1946 roku podjęła obowiązki referenta do spraw matki i dziecka w Wydziale Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku, a 3 kwietnia 1946 roku powołano ją na stanowisko dyrektora w Centralnej Wojewódzkiej Poradni Matki i Dziecka oraz Specjalistycznego Zespołu Opieki Zdrowotnej nad Matką, Dzieckiem i Młodzieżą.

W latach 1952 – 1953 była
ordynatorem oddziału
dziecięcego

Wojewódzkiego Szpitala
im. J. Śniadeckiego
w Białymstoku.

Jej działalność zawodowa
i społeczna przyczyniła się
do znacznego spadku
umieralności niemowląt
w Białymstoku.

Po odejściu na emeryturę
w kwietniu 1972 roku jeszcze
przez trzy lata pracowała
w niepełnym wymiarze godzin
w Specjalistycznym Zespole
Opieki Zdrowotnej.

Doktor Irena Białówna była znakomitym klinicystą, dydaktykiem i lekarzem, pediatrą o społecznikowskim zacięciu. W okresie międzywojennym za pracę wyróżniona została Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. Władze PRL-u uhonorowały ją licznymi dyplomami i orderami, m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Krzyżem Walecznych z Mieczami.

Zmarła 7 lutego 1982 roku. Została pochowana w grobie rodzinnym na Cmentarzu Farnym w Białymstoku.

